

NE V IMENU VSEH

Ko je bilo v nedeljo, 23. t.m., objavljeno lastnoročno papeževu odprto pismo, naslovljeno na »može Rdečih brigad«, v katerem je rečeno, da jih kleče prosi, naj se usmilijo Alda Mora in mu prihranijo življenje ter ga vrnejo »svobodi, družini in civilnemu življenju«, smo bili sicer ganjeni nad papežev dobroto in smo razumeli to dejanje, vendar pa se nismo mogli strinjati z njim. Papež Pavel VI. jim je govoril kot človek in »kot tolmač tolikih njihovih sodržavljanih« in se ni skliceval na svojo avtoriteto kot poveljnik katoliške Cerkve, vendar pa je nemogoče, da bi javnost videla v njem samo zasebnika. Če hoče ali pa ne, za javnost je vedno poveljnik vse katoliške Cerkve in kot tak predvsem tolmač vseh katoličanov, ne pa le svojih »sodržavljanih« ali »sonarodnjakov«, kot je menda hotel reči.

Kot slovenski katoliki — ali kratkoma-
lo katoliki — se ne moremo strinjati, da
vrhovni predstavnik katoliške Cerkve, naj-
večje verske skupnosti na svetu, naslednik
sv. Petra in Kristusov namestnik na zemlji
kleče pred »možmi Rdečih brigad«, pred za-
krknjenimi in krvoločnimi zločinci, morilci
nedolžnih ljudi, kot so bili pobiti stražniki
in glavni urednik dnevnika »La Stampa«. Z
vso pravico jih lahko poziva k usmilje-
nju, toda ne na kolenih, ampak v imenu
Kristusovega nauka in človečnosti, ki je v
največji meri navdahnjeno od krščanstva,
v imenu zapovedi, ki pravi »Ne ubijaj!« in
druge, ki pravi »Ljubi svojega bližnjega
kakor samega sebe!«.

Papež ne bi smel storiti tistega, česar
vedo, da ne smejo storiti predstavniki ita-
lijske države, Krščanske demokracije in
italijanskega sodstva, od katerih ni nobe-
den pokleknil niti v besedah pred Rdečimi
brigadami, ker se zavedajo, kaj bi to po-
menilo: kapitulacijo vrednot in institucij,
katere predstavljajo. A tudi katoliška Cer-
kev, Cerkev nas vseh — kajti vsi, ki veru-
jemo, smo Cerkev — se ne bi smela tako
daleč ponižati pred kriminalnimi teroristi.
Kot kristjani nečemo, da bi veljala naša
vera za vero slabičev in naša Cerkev za
Cerkev cmeravih in prestrašenih šlev. Ko-
likor vemo, ni nobeden izmed mučencev,
ki jih časti Cerkev, na kolenih prosjačil za
svoje življenje, in tudi njihovi sovražniki ni-
so na kolenih moletovali krvolokov in pre-
ganjavcev Cerkve za njihovo življenje. Bili

(Dalje na 2. strani)

40 DNI PO UGRABITVI ALDA MORA

Vsako popuščanje odpira pot totalitarnim avanturam

Več kot štirideset dni je poteklo od u-
grabitve predsednika Krščanske demokra-
cije Alda Mora in pokola vseh petih članov
njegove osebne straže, a usoda ugrabljenega
politika je še vedno popolnoma nezna-
na. Rdeče brigade so sicer objavile svoje
osmo sporočilo in prvič postavile konkretno
zahtevo po izpustitvi 13 zaprtih teroristov
in kriminalcev, češ da bodo v nasprotnem
primeru izvršili usmrtitev Alda Mora. Še
pred tem se je na rdeče brigade osebno o-
brnil papež Pavel VI. in jih »na kolenih«
prosil, naj brez kakršnih koli pogojev izpu-
stijo Alda Mora. Zaman je bilo do zdaj tu-
di prizadevanje mednarodne katoliške or-
ganizacije Charitas internationalis, ki bi po-
želji Krščanske demokracije in same Moro-
ve družine morala proučiti možnosti, da se
Aldu Moru reši življenje. Do trenutka, ko
pišemo te vrstice, se v uradih omenjene or-
ganizacije v Rimu in tudi v Zahodni Nem-
čiji, kjer živi njen predsednik msgr. Georg
Hüssler, še ni nihče oglašil, čeprav urad-
niki noč in dan čakajo pri telefonih na mo-
rebiten poziv.

V svojem zadnjem sporočilu so rdeče
brigade jasno povedale, da ne marajo no-
benega posrednika, Krščanska demokracija
pa naj uradno pooblasti organizacijo Cha-
ritas internationalis, naj se pogaja o zame-
njavi ujetnikov, če res misli prihraniti smrt
svojemu predsedniku.

Poleg sporočila so rdeče brigade posre-
dovale tudi novo Morovo pismo, ki je bilo
namenjeno tajniku Krščanske demokracije
Zaccagniniju. Tako iz vsebine sporočila kot

iz vsebine pisma neovržno izhaja, da rdeče
brigade nadaljujejo z izvajanjem svojega
načrta, ki je in ostane postopno rušenje de-
mokracijskega sistema in ustvarjanja pogo-
jev za dokončen obračun z njim.

Glavna tarča rdečih brigad je seveda
Krščanska demokracija, ki jo teroristi pre-
računano istovetijo z državo, saj se dobro
zavedajo, kako je bilo, vsaj še do pred
kratkim, zelo razširjeno mnenje — včasih
tudi upravičeno — da je stranka relativne
večine glede na svojo 30-letno vladanje eno
in isto kot država. Tudi s tem si rdeče bri-
gade skušajo pridobivati privrženca, saj je
znano, da so mnogi ljudje dovzetni za takš-
no modrovanje, tudi glede na številne na-
pake in primere nepoštenosti ter krivic, ki
so jih zagrešili nekateri predstavniki Kr-
ščanske demokracije v svojem 30-letnem vo-
denju države.

Rdeče brigade bodo po vsej verjetnosti
nadaljevale s taktiko živčne vojne in priča-
kovati je treba še novih sporočil in morda
tudi novih Morovih pisem. Vse to bi se pre-
nehalo le v primeru, da policija odkrije
»ljudski zapor«, v katerem je zaprt Moro,
kar pa je spričo naravnost porazne neučin-
kovitosti, ki jo je doslej pokazala, prav ma-
lo verjetno. Čudimo se le, da vlada ni že
od vsega začetka segla po sredstvu
ki se je v podobnih primerih pokazalo
za zelo učinkovito, se pravi po
molku tiska. Marsikdo upravičeno ugotav-
lja, da so rdeče brigade že dosegle velik
uspeh s tem, da se o njihovi organizaciji

(Dalje na 8. strani)

Pomenljiva proslava na Dunaju

Dne 22. t.m., je minilo 35 let, odkar so
na Dunaju obglavili 13 koroških Slovencev
iz Sel, ki so bili obtoženi sodelovanja s par-
tizani. Na Dunaju je bila spominska sveča-
nost, katere se je udeležil, poleg zastopni-
kov osrednjih organizacij koroških Sloven-
cev, Združenja zapornikov iz koncentracij-
skih taborišč, jugoslovanskega veleposlani-
štva, Zveze koroških partizanov, jugoslovan-
skih borčevskih organizacij, dunajskega
kluba koroških Slovencev in Komunistične
partije Avstrije, tudi predsednik avstrijske

republike Rudolf Kirschlager. Vence so po-
ložili na kraju obglavljenja, na deželnem
kazenskem sodišču.

Spominska slovesnost je bila v palači
Alberta Schweitzerja. Spregovorila sta
predsednika osrednjih slovenskih organiza-
cij na Koroškem in predsednik avstrijske
republike. Predsednik Narodnega sveta ko-
roških Slovencev Matevž Grilc je spomnil
na žrtve, ki so jih dali Slovenci v boju za
svobodo in za obnovo demokracije Av-
strije. (Dalje na 7. strani)

RADIO TRST A

NEDELJA, 30. aprila, ob: 8.00 Poročila. 8.15 Dobro jutro. 8.30 Kmetijska oddaja. 9.00 S. maša. 9.45 Neriški zvon (Laura Bergnach). 10.15 Vedri zvoki. 10.30 Lipalja vas. 11.00 Poročila. 11.05 Mladinski oder: »Črnuh«. 11.35 Nabožna glasba. 12.00 Poročila. 12.15 Glasba po željah. 13.00 Ljudje pred mikrofonom. 13.20 Poslušajmo spet. 14.00 Poročila. 15.00 Nedeljsko popoldne: Sport in glasba. 19.00 Poročila.

PONEDELJEK, 1. maja, ob: 2.00 Poročila. 8.15 Dobro jutro. 8.30 Prijateljsko. 9.30 S kuhinjo po svetu (Ivana Suhadolc). 9.45 Pesmi o delu. 10.05 Koncert. 10.30 - 11.35 Biti ženska. 11.00 Poročila. 11.35 Plošča. 12.00 Glasba po željah. 13.00 Zbori. 13.20 Melodije. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Glasba. 15.00 Glasbeni ping-pong (Ivan Peterlin). 16.30 Mladi izvajalci. 17.00 Koncert. Vodi Uroš Prevorsek. 17.25 Glasbena panorama. 18.00 »Emigrant«. Napisal Izidor Predan: »Beneško gledališče« iz Čedad.

TOREK, 2. maja, ob: 7.00 Poročila. 7.20 Dobro jutro - vmes (7.45 cca): Pravljičica. 8.00 Novice. 8.05 Prijateljsko. 9.00 Poročila. 9.05 Glasbena kronika. 9.30 Naši nepoznani znanci (Bruna Pertot). 9.45 Glasba. 10.00 Poročila. 10.05 Oddaja za otroški vrtec. 10.15 Koncert - vmes (10.35 cca): Pisma Marie Isabelle Marenzi. 11.30 Poročila. 11.35 Plošča. 12.00 Glasba po željah. 13.00 Poročila. 13.15 Zborovska glasba (Antek Seražin). 13.35 Melodije. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Motivi. 15.30 Poročila. 15.35 Top lestvica (Peter Švagelj). 16.30 Čudoviti otroški svet. 17.00 Poročila. 17.05 Koncerts Solista hornist Jože Falout in violinist Žarko Hrvatič. 17.30 Glasbena panorama. 18.00 Poročila. 18.05 Pravorečje. 18.20 Klasični album. 19.00 Poročila.

CHEDA, 3. maja, ob: 7.00 Poročila. 7.20 Dobro jutro - vmes (7.45 cca): Pravljičica. 8.00 Novice. 8.05 Prijateljsko. 9.00 Poročila. 9.05 Lahka glasba. 9.30 Roža mogota (Irena Žerjal). 9.45 Glasba. 10.00 Poročila. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za prvo stopnjo osnovne šole. 11.00 Ljudje in dogodki. 11.30 Poročila. 11.35 Plošča. 12.00 Glasbena medigra. 12.10 Pojmo. 12.45 Kulturno in družbeno življenje slovenske manjšine. 13.30 Poročila. 13.15 Zbori. 13.35 Melodije. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Kličite Trst 31055. 15.30 Poročila. 16.30 Otroci pojo. 17.00 Poročila. 17.05 Mladi izvajalci. 17.20 Glasbena panorama.

CETRTEK, 4. maja, ob: 7.00 Poročila. 7.20 Dobro jutro - vmes (7.45 cca): Pravljičica. 8.00 Novice. 8.05 Prijateljsko. 9.00 Poročila. 9.05 Vam ugaja jazz? 9.30 Mali oglasi. 10.00 Poročila. 10.05 Koncert. 10.45 Oddaja za drugo stopnjo osnovne šole. 11.05 Družina. 11.30 Poročila. 11.35 Plošča. 12.00 Glasba po željah. 13.00 Poročila. 13.15 »Primorska poje«. 13.30 Melodije. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Evergreeni. 15.30 Poročila. 15.35 Kaj je novega v diskoteki (Aleš Valič). 16.30 Odprimo knjigo pravljic. 17.00 Poročila. 17.05 Antonio Vivaldi: Sonata. 17.35 Glasbena panorama. 18.00 Poročila. 18.05 Slovenska književnost. 18.20 Klasični album. 19.00 Poročila.

PETEK, 5. maja, ob: 7.00 Poročila. 7.20 Dobro jutro - vmes (7.45 cca): Pravljičica. 8.00 Novice. 8.05 Prijateljsko. 9.00 Poročila. 9.05 Pevci v Sanremu. 9.30 Iz beležnice Borisa Pahorja. 9.35 Glasba. 10.00 Poročila. 10.05 Koncert. 10.30 Rojstna hiša. 11.00 Oddaja za srednjo šolo. 11.30 Poročila. 11.35 Plošča. 12.00 Opera. 12.45 Triletni naložbeni kmetijsko-živilski načrt, ki ga predlaga vlada. 13.00 Poročila. 13.15 »Primorska poje«. 13.30 Melodije. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Veliki izvajalci. 15.30 Poročila. 15.35 Mladi in glasba. 16.30 Otroški vrtljak (Marija Susič). 17.00 Poročila. 17.05 Franco Dominutti: Tri impresije. 17.25 Glasbena panorama. 18.00 Poročila. 18.05 Kulturni dogodki. 18.20 Klasični album. 19.00 Poročila.

SOBOTA, 6. maja, ob: 7.00 Poročila. 7.20 Dobro jutro - vmes (7.45 cca): Pravljičica. 8.00 Novice. 8.05 Prijateljsko. 9.00 Poročila. 9.05 Motivi. 9.30 Pregovori. 9.45 Glasba. 10.00 Poročila. 10.05 Koncert. 10.30 Kulturno pismo. 11.30 Poročila. 11.35 Plošča. 12.00 Glasba po željah. 13.00 Poročila. 13.15 Ljudske pesmi. 13.35 Melodije. 14.00 Novice. 14.10 Mladina. 14.20 Gremo v kino (Sergij Grmek). 15.00 Tekmujte s Petrom (Peter Cvelbar). 15.30 Poročila. 16.30 Svet okoli nas. 17.00 Poročila. 17.05 Mi in glasba. 18.00 Poročila. 18.05 »Lopez«. (Vladimir Bartol), priredil Mirko Mahnič. 18.45 Vera in naš čas. 19.00 Poročila.

»Brez samostojne slovenske liste bo na Koroškem vse izgubljeno«

Kot smo že poročali, so Korošci sklenili, da gredo tudi na prihodnje občinske volitve, ki bodo prihodnje leto, s samostojno slovensko listo oziroma listami po občinah. Ta odločenost je bila ponovno potrjena na zborovanju občanov zgornjega Roža, ki je bilo prirejeno na povabilo Kluba slovenskih občinskih odbornikov, Socialno gospodarske skupnosti v Šent Jakobu v Rožu, Volilne skupnosti v Bekštaju in Socialne volilne skupnosti v Rožeku in sicer v vasi Reka.

Na zborovanju in zlasti v diskusiji so dali udeleženci, med katerimi so bili znani politiki Matevž Grilc, Filip Warasch, Feliks Wieser in tajnik Kluba slovenskih občinskih odbornikov Franc Wedenig, močan poudarek potrebi po samostojnem nastopu s slovensko listo v občinah. Zastopnik Slovencev v občini Rožek starosta Maks Kanzian je

izrazil to politično nujnost takole: »Če ne gremo na volitve sami, se pravi s samostojno listo, je čez eno periodo vse izgubljeno.« Enakega mnenja sta bila predstavnik Slovencev v občini Št. Jakob in Bekštajn, Miha Antonič in Šimej Triessnig. Janez Mikl, vodja enotne slovenske liste v Bekštaju, je svaril pred neenotnostjo in dejal: »Ljudi ne moremo goniti enkrat v to in drugič v drugo stranko«, češ, linija pri občinskih in državnoborskih volitvah mora ostati ista.

V diskusiji je bilo tudi večkrat poudarjeno, da se v političnem delovanju ne bi smeli obračati samo na zavedne narodnjake, ampak tudi na manj zavedne ter jih skušati pridobiti, da bi volili slovensko listo.

Edino taka taktika je pravilna in velja seveda tudi za Slovensko skupnost v naši deželi.

Zaključil se je kongres španske partije

V Madridu se je končal 9. kongres španske komunistične partije. Skoraj 1.400 delegatov je izvolilo nov centralni komite, ki šteje zdaj 160 članov, medtem ko jih je dosedanji štel 138. Predsednica Dolores Ibaruri in tajnik Santiago Carillo sta bila potrjena. Carillo se je v sklepem govoru zahvalil za zaupanje in je zanosno poudaril, da je delo kongresa potekalo v najširšem demokratičnem duhu. Naglasil je tudi, da je španska partija enotna, s čimer je odbil razne napade, ki so jih bili deležni španski komunisti tudi iz levega tabora.

9. kongres španske komunistične partije je uradno potrdil evrokomunistične teze tajnika Carilla, kar je opazno vznevoljilo zlasti sovjetske komuniste. Naglašeno je bilo stališče samostojne poti v socializem, na osnovi dejanskih španskih potreb in brez vezanja na toge sheme iz drugih central.

Kongres španskih komunistov je bil prvič po 44 letih spet na domačih tleh, v popolni svobodi. To je še ena značilna podoba nove Španije, ki se je znebila dolgoletne diktature in v kateri je zdaj svoboda za vse ideje in za vse organizacije.

PROMET ČEZ MEJO

Preko italijansko-jugoslovanskih mejnih prehodov tržaške pokrajine je v marcu šlo skoro dva milijona ljudi. 965 tisoč oseb je šlo preko meje s potnimi listi, 958 tisoč pa je izkoristilo prepustnice.

Vseh prehodov je bilo skoro 500 tisoč več kot v februarju, ko je prečkalo mejo milijon in 473 tisoč oseb. Največ prehodov so letos zabeležili januarja; tedaj je šlo preko mejnih prehodov tržaške pokrajine v obe smeri 2 milijona in 116 tisoč ljudi.

NE V IMENU VSEH

■ nadaljevanje s 1. strani

so ponosni na njihovo vero in na njihov pogum. Predvsem pa so se zavedali, da so še večje vrednote, kot je človeško življenje: te vrednote so človeško dostopanstvo, ponos, svoboda, domovina, pravica in vera.

In končno smo ravno te dni obhajali praznik Rezistence, spomin, tolikih, ki so žrtvovali svoje življenje za neke ideale. Če bi bilo človeško življenje več vredno kot tisti ideali — svoboda, domovina in pravica — bi bili pač upravičeni, da sploh ne bi bili šli v boj zanje ali pa da bi bili, ko so padli sovražniku v roke, radevoljno priznali in izpovedali vse, kar je zahteval od njih. Bili bi si prihranili muke in smrt ter si ohranili dozdevno najvišjo vrednoto — življenje. A so vtdeli, trdno vedeli, da so še višje vrednote od življenja.

To so zagotovo vedele tudi mlade matere, ki so jih obesili nacisti v ulici Ghega ali

umorili in sežgali v Rižarni, čeprav jih je bolelo srce ob mislih na majhne otroke, ki jih zapuščajo in bodo rasli brez materine ljubezni. Nikoli nismo slišali in niti sovražnikovi dokumenti ne govorijo o tem, da bi bil katerikoli tistih mučencev za svobodo — in tudi za vero, kajti nacizem je bil najhujše zanikanje krščanstva, bil je novo poganstvo — padel na kolena in prosil za svoje življenje.

Ponosni smo na to, da smo kristjani, da smo katoličani, in zato ne bi hoteli, da se spušča najvišji predstavnik naše Cerkve na kolena pred razbojnika ali da se ponuja drugim razbojnikom za talca. Z vso pravico terja od njih upoštevanje božjih in človeških zakonov, a ne za ceno ponižanja in osramočenja vse Cerkve. Če je Waldheim pripravljen ponižati Združene narode, je to stvar, ki zadeva članice Združenih narodov, toda za ugled Cerkve se čutimo odgovorne mi vsi, ki se prištevamo k njej.

Politični položaj na Koroškem

Na zborovanju političnih zaupnikov za samostojen volivni nastop, ki je bilo v vasi Reka v Rožu in o katerem poročamo na drugem mestu, je orisal dr. Matevž Grilc od Narodnega sveta koroških Slovencev tudi trenutni politični položaj na Koroškem. Rekel je, da je bilo obdobje zadnjih šestih let zelo razburkano. Stranke in vlada si v sodelovanju s protimanjšinskimi silami na Koroškem v zadnjih letih zelo prizadevajo, da bi spravile slovensko manjšino na kolena, a to jim doslej ni uspelo. Kljub hudemu pritisku — zdaj s političnim procesi proti slovenskim aktivistom — se manjšina odločno upira, pri čemer je dobil boj z enotnim nastopom Slovencev novo moč. Po sprejetju zakona o narodnostnih skupinah in zadevnih uredb je manjšina nadaljevala z akcijami, spravila to vprašanje s pomočjo države matičnega naroda v mednarodno javnost — je rekel Grilc — in tako, kot se zdi, le prisilila avstrijsko vlado na pogovore.

Južnokorejsko letalo

Južnokorejski predsednik Park Chung Hee se je uradno zahvalil Sovjetski zvezi, ki je omogočila, da so se takoj vrnili v domovino potniki in posadka južnokorejskega letala, ki je bilo prisiljeno pristati na sovjetskem ozemlju. V Sovjetski zvezi sta ostala le pilot in navigator. Sovjetske oblasti so tudi zasegle črno škaflo letala, da bi na ta način ugotovile vzroke, zaradi katerih je letalo zašlo v sovjetski zračni prostor. Južnokorejski predsednik je hkrati zahteval, naj sovjetske oblasti čimprej izpušijo na svobodo tudi priprta letalska častnika. Drugi pilot južnokorejskega letala je izjavil, da je eno od sovjetskih lovskih letal streljalo proti potniškemu letalu, na katerem je bilo 110 potnikov. Pri tem sta izgubili življenje dve osebi, 13 pa jih je bilo ranjenih.

Južnokorejski pilot je povedal, da je sovjetsko letalo začelo streljati proti južnokorejskemu letalu brez predhodnega obvestila. Zato je bilo letalo prisiljeno pristati na nekem poledenem jezeru v bližini Murmanska. Potniki in posadka so zapustili sovjetsko ozemlje na krovu ameriškega letala, ki je najprej pristalo v Helsinkih in nato nadaljevalo polet proti Seulu. Pismo, ki ga je južnokorejski predsednik naslovil na sovjetske oblasti, je povzročilo precejšnjo senzacijo, saj je znano, da Južna Koreja in Sovjetska zveza nimata diplomatskih odnosov.

Dejstvo — je nadaljeval Grilc — da je prišlo pred nedavnim do ponovnega pogovora med zveznim kanclerjem Kreiskym in zastopniki manjšine, je dokaz, da je manjšinsko vprašanje tudi za vlado še vedno odprto, nerešeno, kljub novim zakonom in kljub drugačnim trditvam politikov. Glede nadaljnjih aktivnosti slovenske manjšine na Koroškem pa je Grilc izrazil mnenje, da bi bilo treba posvetiti mnogo več pozornosti socialnim in gospodarskim vprašanjem in ne samo narodnoobrambnem vprašanju. Isto je naglasil tudi inž. Feliks Wieser.

—0—

ŠOLSKE VESTI

Ministrstvo za javno vzgojo je objavilo datume za konec pouka v letošnjem šolskem letu in predmete, ki pridejo v upoštevanje na letošnjih zrelostnih izpitih na višjih srednjih šolah.

Na osnovnih šolah se bo pouk končal 15. junija in v istem roku bi morali tudi objaviti končne uspehe učencev. Izpiti na osnovnih šolah se bodo začeli 16. junija in se končali 23. junija.

Na srednjih šolah se bo pouk končal 6. junija, učni uspehi dijakov pa bodo znani dva dni kasneje, to je 8. junija. Male mature se bodo začele 9 dni kasneje, to je 14. junija, končale pa se bodo vključno do 29. junija.

Na vseh višjih srednjih šolah se bo pouk končal 15. junija. Zrelostni izpiti se bodo začeli 3. julija in se bodo morali zaključiti pred 31. julijem. Otroški vrtci bodo odprti do 30. junija.

PROSTOR MLADIH

Skavtski praznik jurjevanja

Tržaški skavti in skavtinje so imeli 25. aprila svoj praznik - jurjevanje. Ob prazniku zavetnika sv. Jurija so sprejeli v svoje vrste nove člane, vsi skupaj so obnovili svoje obveze, da bodo zvesti skavtski obljubi, dan pa so izrabili tudi za skupno bratsko srečanje.

Letošnje jurjevanje je bilo pri Trnovci. Ob 10.30 je skavtski duhovni vodja g. Marij Gerdol daroval sv. mašo, nato so bile obljube. Pristopilo je 9 vodnic in 23 izvidnikov, med njimi tudi člani nove skupine z Repentabra. Najmlajši člani, volčiči in verice, bodo imeli obljube na svojem posebnem jurjevanju, ki bo maja.

KOROŠCI BODO SPET OBISKALI SLOVENCE V JULIJSKI KRAJINI

Zveza slovenske mladine na Koroškem pripravlja izlet med Slovence v naši deželi. Pri nas se bodo mudil 30. aprila in 1. maja. Prvi dan se bodo ustavili v Ukvah v Kanalski dolini, da se bodo srečali s tamkajšnjimi Slovenci. Popoldne se bodo odpeljali najprej v Čedad, kjer se bodo sestali s predstavniki društva »Ivan Trinko«. Prenočili pa bodo v Gorici.

1. maja zjutraj se bodo odpeljali najprej v Križ, kjer bodo gostje prosvetnega društva »Vesna«. Skupaj s Križani bodo obhajali prvi maj, proti večeru pa se bodo čez Ljubljano in Ljubelj vrnili v Celovec. Naša mladina bo gotovo vesela obiska mladih Korošcev in Korošic in upajmo, da se bo navezalo marsikatero trajno prijateljstvo.

»EDRA« PRENEHALA PLUTI NA PROGI MED TRSTOM IN ISTRSKIMI PRISTANI

Motorna ladja »Edra« je po šestnajstih letih prenehala pluti na progi med Trstom in istrskimi pristanišči Koprom, Izolo, Piranom, Umagom, Novim gradom, Rovinjem in Puljem. Ladjo bodo v kratkem preselili v mesinski preliv, kjer bo plula za državno železniško družbo. Začasno jo bo nadomestila »Dionea«, ali ladja »Margellina«. S prvim januarjem bo družba »Navigazione Alto Adriatico« prenehala to službo, ki jo bo prevzel Tržaški Lloyd. Ta družba je že začela preučevati nov program pomorskih povezav med Trstom in jugoslovanskimi pristanišči, tako za prevoz potnikov kot blaga. V ta namen je v miljski ladjedelnici v gradnji nov 5.400-tonski trajekt, ki bo prevažal 250 kontajnerjev, 90 tovornjakov in 100 osebnih avtomobilov.

—0—

NAPACEN KORAK WALDHEIMA

Italijanski tisk na splošno, čeprav obzirno, kritizira glavnega tajnika Združenih narodov Waldheima, ker se je s posebnim nagovorom obrnil na Rdeče brigade, naj izpušijo Mōra. S tem jih je posredno, morda nehote, priznal kot sobesednika Združenih narodov po vzgledu Palestinske osvobodilne fronte in jim dal pomen, ki ga nimajo. S tem pa je tudi nakrušil trdno odločenost italijanskih demokratičnih strank, da se ne pogajajo. Waldheim je storil to verjetno kot bivši voditelj avstrijske Krščanske demokracije in Morov prijatelj ter na prošnjo Morove družine.

POZOR! PONAREJENI DINARJI

V Slovenskem Primorju so se pojavili ponarejeni bankovci po 500 novih dinarjev. Oblasti v Kopru so izjavile, da ti ponarejeni bankovci prihajajo iz Milana, kjer naj bi se tiskali tajno. Koprške oblasti so že zasegle nad pet tisoč ponarejenih bankovcev. Spoznati jih je že po barvi, ki je sicer zelena kot pravi bankovci, vendar nekoliko bolj blede. Poleg tega je na bankovcih gro-

ba napaka. Namesto »Črna gora« je na bakovcih napis »Srna gora«. Koprške oblasti opozarjajo, da je ponarejene bankovce po vsej verjetnosti moč najti zlasti v Trstu, kamor tedensko prihaja na tisoče in tisoče Jugoslovancev. Jugoslovanska policija je že stopila v stik z italijanskimi kolegi, da bi odkrili tiskarno, kjer tajno tiskajo te bankovce.

IZ NABREŽINE

Proslava 25. aprila

V torek, 25. t.m., je občinska uprava odkrila spominsko ploščo v Medjivasi v spomin padlim v narodnoosvobodilni vojni. Med krajšo slovesnostjo je spregovoril župan Albin Škerk v slovenščini ter socialdemokrat Zanevra v italijanščini, moški zbor Fantje izpod Grmade pa je zapel nekaj pesmi. S postavitvijo te plošče ima vsaka vas devinsko-nabrežinske občine svoje obeležje v čast padlim.

Osrednja proslava zmage nad fašizmom je bila na nabrežinskem trgu in jo je organiziral občinski protifašistični odbor. Že pred napovedano uro se je na trgu zbralo precej ljudi, nabrežinska godba na pihala pa je igrala priložnostne koračnice. Župan je kot predsednik protifašističnega odbora otvoril svečanost ter se spomnil zlasti težavnega političnega stanja v državi. Ko je pozdravil delegacijo družbeno-političnih organizacij Krajevne skupnosti Komen, je ugotovil, da je bil narodnoosvobodilni boj za rojake, ki so ostali v matični domovini, kronan s popolnim uspehom, saj so danes mnogo na boljšem kot mi, ki živimo v Italiji. Govorili so nato predstavniki vseh demokratičnih strank, sindikatov ter domačega društva »Igo Gruden«.

Sekcijski tajnik SSK dr. Škerk je predvsem opozoril na še vedno nerešene probleme zaščite slovenske manjšine. Ostro je obsojal dosedanje ravnanje oblasti, ki nam trdovratno odrekajo pravice, ki nam pritičejo; ob koncu je odločno pozval vlado, da dokončno reši problem zaščite slovenske manjšine.

Sekcijska sotojtnica KPI Majda Tercionova je pozvala vse demokrate k enotnosti, da skupno premagamo maloštevilne, a nevarne sovražnike. Opozorila je tudi na nevarnost »avtonomistov«, ki pozivajo ljudstvo

k maščevanju in ki so se prav na predvečer obletnice zmage pojavili tudi po vaseh devinsko-nabrežinske občine.

Daljši in tehten je bil poseg predsednika prosvetnega društva »Igo Gruden«, ki je skušal analizirati kako je danes pri nas z ideali, ki so vodili naše borbe med NOB. Kakšna je svoboda za Slovence tu pri nas, se je vprašal Nevenko Gruden, ko naš jezik še ni enakopraven in ko se moramo še vsak dan boriti za najosnovnejše pravice.

Kako je z demokracijo?, se je vprašal govornik, ko postajamo v občini iz dneva v dan šibkejši in nam prav v imenu lažne demokracije drugi vsiljujejo svojo voljo. Kakšna demokracija naj bi bila ta, če se naše kraške vasi zaradi napačnih urbanistič-

nih izbir spreminjajo v muzeje in nimajo možnosti aravnega razvoja?

Kakšno socialno pravičnost uživa Slovenec pri nas, je nadaljeval predsednik Gruden, ko sploh nima dostopa do nekaterih mest v javni upravi, če znanje slovenščine še vedno ni eden nujnih pogojev za sprejem v službo pri javnih upravah. Kako je še s pravico našega kmeta, ki nima tiste strokovne pomoči, ki jo uživa njegov tovariš v Furlaniji?

Po tej analizi je govornik pozval vse Slovence in zlasti mladino, da nadaljujejo po poti, ki so jo začrtali tisti, ki so nam priborili svobodo. Mladina se mora okoristiti z izkušnjami preteklosti in s trdim delom skušati doseči pravice, ki jih še nimamo. Ko se je ob koncu poklonil spomenu padlih, je Gruden izrazil prepričanje, da bosta ta in poznejši rod ostala zvesta idealom in vrednotam, zaradi katerih so padli naši borci.

nk

URBANISTIKA V TRSTU

Tržaški občinski svet je prejšnji teden opravil delo, ki bo krepko vplivalo na urbanistični razvoj tržaške občine. Odboril je namreč novo perimetracijo kraških vasi tržaške občine, kjer je bila doslej onemogočena vsaka gradbena dejavnost. Poleg tega pa se je izrekel o ugovorih, ki so jih posamezniki in združenja vložili proti varianti regulacijskega načrta, ki je lanskega junija uvedla vrsto sprememb za uresničitev javnih storitev. Proti posameznim točkam te variante je bilo vloženih 224 ugovorov. Kot je povedal odbornik De Luca, je bila večina ugovorov konstruktivna zato so jih upoštevali.

Seja se je začela z obrazložitvijo omenjenega odbornika, nakar je sledila diskusija. Svetovalec Slovenske skupnosti Dolhar

je izrazil zadovoljstvo, da se je sprostil urbanistični položaj kraških vasi z novo perimetracijo, za katero se je zelo potegovala njegova stranka. Pohvalil je tudi upoštevanje pritožb k varianti za javne storitve, ki so jih med drugim vložili Trebenci in bazoviška Gospodarska zadruga. Nezadovoljen je bil z odklonitvijo nove lokacije trgovske akademije »Žiga Zois«, za katero je bila predlagana s strani pokrajinske uprave pre-

(Dalje na 7. strani)

—o—

Hranilnica in posojilnica na Opčinah

Zadruga z neom. zavezo
Bazoviška ul. 2 OPČINE

V A B I L O

Spoštovani član!

Vljudno ste vabljeni, da se udeležite rednega letnega občnega zbora, ki bo v prvem sklicanju dne 28.4.1978 ob 9.00 uri in v drugem sklicanju v

NEDELJO 30. APRILA 1978

ob 10. uri v dvorani FINŽGARJEVEGA DOMA, Narodna ulica 89, (zraven Hranilnice in posojilnice) z naslednjim DNEVNIM REDOM

1. Poročili Upravnega in Nadzornega odbora, razprava in odobritev obračuna za poslavno leto 1977 ter razdelitev čistega dobička.
2. Pristop k Osrednjemu jamstvenemu skladu Hranilnic in posojilnic.
3. Določitev višine posrednih in neposrednih kreditov posameznim obvezancem.
4. Določitev doplačil novih članov ter višine aktivnih in pasivnih obrestnih mer.
5. Volitve novih odbornikov in Nadzornega odbora.
6. Slučajnosti.

UPRAVNI ODBOR

P.S.: Ker se predvideva, da se prvega sklicanja ne bo udeležilo zadostno število članov, Vas vabimo, da se gotovo udeležite občnega zbora v drugem sklicanju, t.j. v nedeljo 30. aprila 1978, ob 10. uri.

Smrt zavednega Slovenca

V petek, 21. t.m., so v Borštu pokopali Andreja Hrvata, ki je bil široko znan zaradi svojega političnega delovanja pred in

po drugi svetovni vojni. Rodil se je leta 1902, za časa fašizma pa se je moral umakniti v Jugoslavijo, da se je izognil preganjanju. Po vojni je sodeloval pri Slovenski demokratski zvezi, nato pri Slovenski skupnosti. Od pokojnika se je na pokopališču poslovil prof. Tul, domači pevski zbor pod vodstvom Draga Petarosa pa mu je zapel v slovo.

Naj pokojnik mirno počiva v domači zemlji. Sorodnikom izrekamo globoko občuteno sožalje.

—o—

PRIZNANJE ČASNIKARJU ALBINU BUBNIČU

Na tržaškem županstvu je bila 22. t.m. slovesnost, na kateri so slovenskemu časnikarju Albinu Bubniču izročili pečat tržaške občine v znak priznanja za njegovo dolgoletno in uspešno raziskavanje nacističnih grozodejstev v tržaški Rižarni. Priznanje so mu podelili v okviru proslav 25. aprila.

Za visoko priznanje mu iskreno čestita tudi naš list.

USODA »CAMPINGA« PRI OBELISKU

Zaradi urbanističnih razlogov — vsaj tako je bilo rečeno — je v nevarnosti turistično taborišče (camping) pri Obelisku na Opčinah, ki ga upravlja »Campeggio Club Trieste«. Člani tega kluba pa so se zavzeli za to, da bi ohranili Trstu to turistično privlačnost, važno zlasti za potujočo mladino in za tiste, ki se izogibljuje hotelov zaradi njihovega hrupa in draginje. Tako je bil sklican 20. t.m. poseben sestanek s predstavniki političnih strank, ki so zastopane v tržaškem občinskem svetu. Ti so pokazali razumevanje za razloge kluba proti ukinitvi ali prestavitvi taborišča. Tako bo predložen v občinskem svetu predlog za popravek 25. variante regulacijskega načrta, da bi lahko taborišče obstajalo naprej tudi v okviru predvidenega javnega parka, upoštevajoč njegov socialni pomen.

Z DRUGE STRANI MEJE

25 let zbora »Vinko Vodopivec«

Slavnostni koncert Primorskega akademskega zbora »Vinko Vodopivec«, ki je bil v soboto, 22. t.m. v Kulturnem domu v Ajdovščini, bo ostal vsem poslušalcem v najlepšem spominu. Letos poteka namreč 25 let, odkar so ustanovili zbor v Ljubljani študirajoči primorski fantje in začeli vaditi pod vodstvom kanalskega rojaka Antona Nanuta, danes dirigenta Slovenske filharmonije. Pod Nanutovim vodstvom se je kma lu povzpela med vidnejše slovenske zборе in je leta 1958 zasedel prvo mesto na znanim mednarodnem tekmovanju v toskanskem mestu Arezzu. V istem kraju je lep uspeh dosegel tudi nekaj let kasneje, ko se je uvrstil na tretje mesto. PAZ »Vinko Vodopivec« je večkrat nastopil v Ljubljani in drugod po Sloveniji, nekajkrat pa tudi v Trstu in Gorici. Gostoval je nadalje na Poljskem, v Grčiji in Egiptu, dvakrat pa se

je udeležil mednarodnega pevskega tekmovanja v švicarskem mestu Montreuxu. Kaže, da je prav letos pred zborom ponoven vzpon, saj je pod vodstvom dirigenta Brana Demšarja na nedavnem tekmovanju »Naša pesem« v Mariboru dosegel 86 točk in prejel srebrno odličje, s čimer je dokazal, da spet sodi med boljše slovenske pevske zборе.

Sobotni koncert v Ajdovščini se je pričel s skladbo Terenzia Zardinija 'Fraternitatis hymnus', po pozdravu napovedovalcev pa je stopil na oder prorektor ljubljanske Univerze dr. Slavko Hodžar, ki je pevcem

čestital ob 25-letnici zbora in jim podelil srebrno priznanje Univerze. Sledila je druga pesem koncertnega sporeda, »Libertas animi« Jakoba Petelina-Gallusa. Za njo smo slišali še dve renesančni skladbi. »Ecce quomodo moritur iustus« Giovannija Pierluigija da Palestrina in »Je l'aime bien«, Orlanda di Lassa. Naslednja pesem je bila skladba »Verzi« Jakoba Ježa, obvezna za moške zборе na nedavnem mariborskem tekmovanju. Nato smo slišali priredbo ljudske pesmi »Fse, kaj lazi« v obdelavi mlajšega slovenskega skladatelja Igorja Štuheca, sledili sta skladbi »Klasje moje« Jakova Gotovca in »Pjesma svobodi« Ivana Matetiča Ronjgova.

V drugem delu koncerta je zbor zapel štiri skladbe Vinka Vodopivca in s tem počastil 100-letnico njegovega rojstva, ki se

(Dalje na 8. strani)

Proslave ob obletnici osvoboditve v Trstu in Gorici

Letošnje proslave ob 25. aprilu, prazniku osvoboditve, so sovpadale z dramatičnimi dogodki, ki v zadnjih dneh pretresajo Italijo. Govorniki, ki so nastopali ob tej priložnosti v raznih krajih, so poudarili povezanost med zločini nacistov in zločini rdečih brigadistov. Metode so iste, saj je pri nacistih kot tudi pri sedanjih teroristih zapaziti cinično preziranje človeškega življenja, zakrknjeno zavračanje najvišjih idealov in dobrin.

Osrednja proslava v Trstu je bila v ponedeljek popoldne v Rižarni, v edinem uničevalnem taborišču, ki so ga nacisti postavili na celotnem italijanskem ozemlju. Po verskih obredih katoliške, srbsko-pravoslavne in judovske veroizpovedi — pripomnimo naj, da je tržaški škof Bellomi spregovoril tudi v slovenščini — so zapeli trije zbori katedrale sv. Justa, srbsko-pravoslavne Cerkve svetega Spiridijona in otroški zbor iz raelске skupnosti. Kot prvi je nato govoril tržaški župan Spaccini, ki je svoj govor posredno navezal na Morovo ugrabitev. Podpredsednik pokrajinskega odbora Martone je dejal, da že sama občutena prisotnost prebivalstva na tej proslavi dokazuje enotnost v boju proti prevratništvu. Predsednik deželnega sveta Pittoni je poudaril, da odpornišva ni konec, nasprotno je šele na začetku pravo posodobljenje naše družbe. V slovenščini je nato spregovorila pesni-

ca Ljubka Sorli Bratuž, ki je med drugim naglasila, da so letos naši občutki drugačni kot prejšnja leta: zbegani smo, zaprepadeno gledamo v jutrišnji dan. Po 30 letih demokratične ureditve je človekova svoboda spet ogrožena.

V imenu vlade je spregovoril podtajnik v predsedstvu, Piergiorgio Bressani. Smisel naše prisotnosti v Rižarni — je dejal vladni predstavnik — je ponovna uveljavitev tistih idealov, ki so prevečali odpornost.

V kulturnem delu proslave je najprej tržaški partizanski pevski zbor zapel »Žrtvam«, nakar so igralci Stalnega gledališča Furlanije - Julijske krajine prebrali nekaj pričevanj, Stane Raztresen pa je podal Gradnikovo »Ponočni obisk v taborišču na Rabu«.

Proslava 25.letnice je bila tudi na grajskem dvorišču v Gorici. Župan De Simone je med drugim dejal, da odpornišvo nikoli ni bilo tako važno kot danes. Za njim je predstavnik vsedržavne zveze partizanov Italije Poletto omenil zaskrbljujoče naraščanje napetosti. Mirko Primožič je v slovenščini poudaril, da republika preživlja najtežavnejše razdobje v svoji zgodovini. Deželni tajnik krščanske demokracije Sergio Coloni pa je dejal, da je odpornišvo še bolj kot boj proti nacifašizmu uveljavitev človekove svobode, pravičnosti in tolerance.

—o—

KORŠIČEVA RAZSTAVA V GALERIJ

»IL TORCHIO«

Znani goriški slovenski slikar Andrej Koršič razstavlja od 23. aprila do 7. maja v goriški galeriji moderne umetnosti »Il torchio« v ulici G. Mameli 6.

Koršič je zaslovel po svojih lepih pokrajinah z Goriškega in Vipavske doline. V svojih slikah ohranja videz vasi, ki se zaradi novih gradenj naglo spreminjajo in izgubljajo svoj značilni lep obraz. Iz njegovih slik diha globoka ljubezen do te zahodne slovenske pokrajine.

Razstava je odprta ob delavnikih od 11. do 13. ure in od 17. do 19.30, ob nedeljah pa od 11. do 13. ure, razen ponedeljka.

VI. DIJAŠKO OBMEJNO SREČANJE PRIMORSKE

Izredno je uspelo dijaško obmejno srečanje Primorske, ki je bilo prejšnji teden v Gorici. Udeležilo se ga je nad sedemsto dijakov. Osrednja akademija je bila v goriškem avditoriju. Predstavnike krajevnih, deželnih, šolskih oblasti, zastopnike jugoslovanskega generalnega konzulata ter profesorje in dijake je pozdravil ravnatelj klasičnega liceja »Primož Trubar« v Gorici, prof. Milko Renar. Med drugim je dejal, da je pri nas v ospredju vprašanje, kako vzgojiti v učencu in dijaku zavest, da je kot pripadnik manjšine enakovreden državljan in da je kot tak moralno upravičen in dolžan izpričevati pred večinskim narodom svojo narodno in kulturno identiteto. V poklicnem življenju ga prav tako čaka moralna dolžnost, da kot izobraženec soodgovarja pri oblikovanju manjšinskega prostora.

V imenu goriških dijakov je spregovoril Marko Čubelj, ki je poudaril, da vsakoletna srečanja pripomorejo k navezavi tesnejših in trdnjših stikov na literarnem, umetniškem in športnem področju. Podčrtal je težnjo mladih k uresničitvi zahteve po globalni zaščiti. Prihodnje srečanje bo v Idriji. Predstavnike je na županstvu sprejel goriški župan. Dijaki so obiskali tudi slovenske zamejske občine na Goriškem.

Beneško narečje v šole!

Svet didaktičnega ravnateljstva osnovnih šol v Slenartu, Dreki, Grmeku in Srednjah je razpravljal o vsebini pisma, ki ga je sestavila občinska uprava v Grmeku in ki zahteva, naj se v osnovne šole že omenjenih občin uvede poučevanje slovenskega beneškega narečja. Svet didaktičnega ravnateljstva je razpravljal tudi o okrožnici videmskega šolskega skrbništva, ki se tiče natečaja »Moja vas« in delovanja šole s celodnevni poukom v Stoblanku v občini Dreka. Kar zadeva to šolo, obstajajo določena vprašanja, ki jih je treba čimprej ure-

dit. Gre predvsem za pomanjkanje vode in za neprimerne prostore v šolskem poslopiju. Svet didaktičnega ravnateljstva bo naslovil posebno pismo na občinsko upravo v Dreki in navedel vrsto potrebnih ukrepov.

Glede uvedbe poučevanja beneškoslovenskega narečja v šolah in natečaja »Moja vas« je svet didaktičnega ravnateljstva vzel na znanje tako pismo občinske uprave v Grmeku kot tudi okrožnico videmskega šolskega skrbništva. Svet je mnenja, da so za uresničenje obeh pobud pristojni medrazredni sveti in posamezni učitelji.

IZ KULTURNEGA ŽIVLJENJA

Lev Detela:

»KAKO SVOBODEN JE PISATELJ«

Že pred štirimi leti so se v nižjeavstrijskem mestu Wiener Neustadt zbrali pisatelji iz vseh nemško govorečih dežel. Na prvem literarnem srečanju so razmišljali o petih nemških literaturah, namreč o zahodnonemški, vzhodnonemški, luksemburški, švicarski in avstrijski literaturi.

Tudi v prteteklih dneh, med 14. in 16. aprilom 1978, je Wiener Neustadt združil mnogo znanih pisateljev na zanimivih pogovorih. Osnovna tema letošnjega mednarodnega pisateljskega simpozija je bila zagotovo zanimiva. »Kako svoboden je pisatelj?« se je glasila. Kot je bilo pričakovati, so se oglasili najraznovrstnejši glasovi z najraznovrstnejšimi filozofskimi pogledi in z različnimi osebnimi izkušnjami. Ob tem je bil najpoglavitejši predvsem pisateljski razgovor za okroglo mizo 15. aprila, ki ga je na magnetofonski trak posnel tudi avstrijski radio in oddajal v svojem drugem sporedu 19. aprila zvečer. Na tem pogovoru so sodelovali avstrijski in nemški ugledni pisatelji in kritiki. Naj jih naštejemo. Avstrijce je zastopala urednica ugledne dunajske literarne revije »Literatur und Kritik« in katoliška pisateljica Jeannie Ebner, znani jezikoslovec in katoliški literarni kritik Alfred Focke in kulturni urednik dunajskega komunističnega dnevnika »Die Volkstimme« Lutz Holzinger. Zelo zanimivi so bili prispevki pisateljev, ki so prišli iz Švice in iz Zvezne republike Nemčije. Bernd Jentzsch, lektor znane švicarske založbe Walter v Oltenu in do nedavnega ugleden vzhodnonemški pesnik in urednik velikih mednarodnih pesniških zbirk, ki so ga nedavno ob aferi Biermann izgnali iz

Vzhodne Nemčije, a tudi češki pisatelj, disident in sedaj lektor založbe S. Fischel v Münchnu Ota Filip, ki danes tiska svoje knjige tudi v nemščini, nn pisateljica in predsednica mednarodne pisateljske organizacije KOGGE Inge Meidinger-Geise iz Erlangena so s poglobljenimi izvajanjmi utemeljili svoje zahteve o svobodi ustvarjanja in o svobodi duha. To svobodno ustvarjanje je za razvoj pluralistične in demokratične družbe naravna nujnost. Vidno je bilo, da zlasti Lutz Holzinger, urednik komunističnega dunajskega dnevnika »Die Volkstimme« svojih tez o pisatelju, ki da mora priznati nujnost družbenega razvoja in časa, ni znal dovolj dobro utemeljiti in razviti. Predvsem zaradi drznih nastopov Ota Filipa, Bernda Jentzsha in Alfreda Fockeja je zahajal v osamljeno samoobrambo, ki ni znala

razložiti absurdnega zaviranja kulturne rasti v komunističnih državah.

Simpozij v Wiener Neustadtu so utemeljili številni literarni nastopi navzočih pisateljev v šolah, na ulicah, v gradovih in kavarnah, a tudi v kulturnem domu svetega Bernharda, kjer je bilo jedro pisateljskih nastopov in srečanj. Posebno zanimivi pa sta tudi dve razstavi, ki so ju istočasno odprli. Prva predstavlja v fotografijah in dokumentih življenje znanega angleško pišočega pesnika Wystana Hughga Audena v Avstriji, njegovo povezanost z avstrijskim človekom in kulturo, a tudi njegovo bivanje v neki skromni nižjeavstrijski vasi, kjer je v zadnjih letih življenja, dokler ni pred nekaj leti na Dunaju umrl, živel. Na drugi razstavi pa si občinstvo lahko ogleda grafike avstrijskih in nemških umetnikov, ki jih je natisnila avstrijska literarna revija »Podium«.

Literarni simpozij v Wiener Neustadtu, ki ga je organizirala s pomočjo kulturnega urada mesta Wiener Neustadt umetniška skupina »Podium«, je gotovo koristil razvoju kulturnega življenja in pisateljem omogočil spoznati tudi stališča nekaterih drugih kolegov in duhovnih delavcev.

Razočaranje ekspresionističnih pesnikov

Nova, peta številka revije »Jezik in slovo« prinaša na prvem mestu nadaljevanje razprave Franca Zdravca »O stilu ekspresionistične lirike«, v kateri na odlomkih pesmi dokazuje, kako so ekspresionistični pesniki izražali svojo prenovitveno miselnost z ritmom in poudarjanjem določenih besednih sredstev, ki so jih imeli za posebno učinkovita. Kot pravi Zdravec, je bilo ekspresionističnemu pesniku »več vredno, da nekaj močno pove, kakor pa da lepo pove. Burno govoriti, zanosno oznanjati je posebna pravica ekspresionističnega lirskega subjekta. Včasih se ekspresionist postavlja tu-

di kot advokat, ki govori v imenu množice, raje se izpoveduje v obliki »mi«, kot v obliki »jaz«. Bujna elokvenca, pozivanje, rotnje, prepričevanje in glasno izjavljanje je način oznanjevalca, ki hoče voditi množico, hkrati pa ji omogoča, da v njegovi pesmi govori tudi sama, da se v obliki pluralnega subjekta sama poteguje za svoj ideal. A tudi intimna tematika je v tej poeziji izoblikovana bolj z govornimi stilizmi, kakor pa s takšnimi, ki ustvarjajo tišje lirske sporočilo — piše Zdravec in ponazarja to in druge svoje ugotovitve oziroma teze na pesmih Franceta in Antona Vodnika, Mirana Jarca, Toneta Seliškarija, Mileta Klopčiča, Frana Albrehta, Srečka Kosovela in Edvarda Kocbeka.

Značilen pa je zaključek tega Zdravčevega kar zanimivega eseja: »Ko so ekspresionisti spoznali, da ostaja njihova spreobrnitvena in samo-očistevalna retorika le v besedah, človeka in družbenih razmer pa ne spreminja, in ko so še uvideli, da se zgodovinski potek ne meni tudi za dramatični občutek negibnosti, je lirska elokvenca obeh vrst, vznesene in zavrte, naglo upadla in stavčna oblika lirske pesmi se je v pregibu obeh desetletij med vojnama znova vrnila v mirnejše stanje. Poučno pa tudi nujno se je nazadnje vprašati — nadaljuje Zdravec — koliko so nekateri stilizmi ter ekspresivni in modalni tip izpovedi v ekspresionistični liriki naslonjeni tudi na tradicijo Cankarjevega pripovednega stila. O tem pa bo spregovoril v nadaljevanju.

Marija Gabrijelčič piše o »Vplivu učiteljevega pričakovanja in nekaterih drugih subjektivnih dejavnikov na ocenjevanje spisne naloge«, kar je seveda zanimivo predvsem za učitelje slovenščine in morda tudi za psihologa. Niko Jež pa je prispeval članek o »Odmevih Mlade Poljske v slovenski literaturi«, ki sega precej na široko, morda celo preširoko, glede na to, da so bili odmevi poljske literature v slovenski literaturi dejansko vedno zelo šibki. Pri tem pa se nam vzbuja spoznanje, da naši slavisti neprestano iščejo zgolj sledove za take vplive slovenskih literatur v slovenski književnosti, nihče pa si ne vzame truda, da bi začel odkrivati vplive

(Dalje na 7. strani)

»Revolucionarjev priročnik«

Mohorjeva družba v Celovcu je izdala pred kratkim knjižico z naslovom »Črno-bela knjižica«, katere avtorja sta Sydney Cook in Garth Lean. Prevajavec iz angleščine ni naveden, vendar je dobro opravil svojo nalogo. Knjižica, ki ima podnaslov »Revolucionarjev priročnik«, je bila doslej prevedena že v celo vrsto tujih jezikov, zlasti zahodnih, pa tudi v kitajski, korejski, perzijski, tigrinski in turški jezik. Gre za nekak moralni priročnik ali kot je omenjeno na ovitku, za »revolucionarjev priročnik«, a seveda v smislu moralne revolucije — za priročnik tistih, ki bi radi z moralno revolucijo poboljšali ljudi in pripomogli k lepšemu in boljšemu življenju na svetu.

Tako je npr. rečeno v poglavju »Počlovečenje družbe«: »... Ljudje, ki so največ trpeli, morejo največ prispevati k počlovečenju družbe... Rasa je življenjsko dejstvo. Rojen si bil bel, rumen, rjav ali črn. Jaz nisem bil rojen kot črnc. K temu nismo mogli nič prispevati. K čemu pa moramo prispevati, je to, da pokažemo, kako je mogoče, da se različne rase uče vzajemno živeti in delati v deželi, neglede na razlike v barvi, verovanju, jeziku in izvoru. To je izvedljivo, če se za to odločimo.«

Osnova te filozofije moralne revolucije je v poboljšanju vsakega posameznika, v njegovem hotenju, da postane boljši in se odreče tistim

zlem nagnjenjem, ki napravljajo življenje včasih tako neznosno in tragično. V tem smislu je ta filozofija zelo blizu krščanski miselnosti, pa tudi nekaterim drugim religijam. Uvod v knjižico je napisal jezuit Dr. Bernhard Bot in v njem pravi med drugim: »Črno-bela knjižica« nas izživa, da svoje udobno, površno krščanstvo zamenjamo z radikalnim, revolucionarnim Kristusovim krščanstvom. Tako bo »Kristus kot božja moč in božja modrost... postal viden v našem življenju. Prepričan sem, da bo prav tako mnogim izmed bralcev tega preвода preprosta poštenost »Črno-bele knjižice« pomagala ponovno odkriti neprimerno bogastvo krščanstva, kakor so ob prevodih v šestnajst drugih jezikov doživeli to že mnogi tisoči... Tudi mnoge nekristjane bo pozivala k temu, da uveljavljajo osnovne človeške vrednote in v tem odkrijejo Boga.«

K temu bi pripomnili, da je res napisana zelo preprosto, tako preprosto, kakor tega Slovenci skoro nismo vajeni v delih, ki jim gre za to, da bi poboljšala človeka, ker menimo, da mora biti v njih vedno veliko filozofiranja, teologiziranja in psihologiziranja. Tega pa v tej knjižici ni. Vsebuje le kratka poglavja, ki nas spodbujajo k močni volji v hotenju po pobolšanju in nam nudijo praktična navodila, kako je mogoče to doseči. Vse to je ponazorjeno z mnogimi vzgledi iz praktičnega življenja.

Publikacija »S.O.S. za Kras in za mesto Trst«

Založnik Marino Bolaffio je izdal zelo lepo in ilustrirano knjižico ali bolje rečeno album z naslovom v petih jezikih »S.O.S. za Kras in za mesto Trst«. Za italijanskim in angleškim naslovom sledi slovenski in nato še nemški in francoski. S priznanjem je treba omeniti to upoštevanje slovenskega jezika. Upoštevan je seveda tudi v notranjosti publikacije. Za barvnim zemljevidom, ki prikazuje Tržaško osemleje zaledjem, sledi naslednje besedilo v petih jezikih: »Uničenje grozi delu ozemlja, ki ga je narava ustvarila za živa bitja in njih blaginjo. Gospodarska pogodba, ki sta jo Republika Italija in Socialistična Federativna Republika Jugoslavija sklenili v Osimu v Italiji dne 10. novembra 1975, predvideva obsežne namestitve industrijskih objektov na kraški planoti, tik ob mestu Trstu. Če bi bile določbe sporazuma izvedene, bi bile naravne in biološke značilnosti Krasa in njegovega okolja nepopravljivo izbrisane...«

V nadaljnjem je rečeno: »Kras je čudovit spomlad, ko cvetijo divja češnja, dren, trnov grm, beli trn. V senci se vzravna potonika, zadišijo šmarnice in vijolice. Na sončnih tratih zacve-

tijo trobentice, vetrnice, narcise in smejoči encijan; divje rože ob poteh in stezah pletejo veličasne oboke. Sredi poletja se kraška flora obogati še z irisom, lilijo, alpsko orhidejo, kasneje še s ciklamo. Jesen na Krasu prižge toploto močnih barv; grmičje zagori v rdečih in oranžnih barvah, zvončnice in žafrani krasijo gola kamnita polja in naznanjajo prihajajočo zimo. Človek se je vključil v življenje Krasa; o tem pričajo ljubke vasi, ograjena obdelana polja in trtni nasadi, ki jih srečaš na prehodu po kraških poteh. Buldožerji in cement bi uničili na-

ravni park, ki smo ga bežno opisali, da pripravijo prostor tovarnam in industriji.«

Publikacija navaja potem mnenje nekega jurista, da lahko državi, ki sta osimski sporazum podpisali, tudi spremenita njegovo vsebino, kar zadeva predvideno prosto industrijsko cono, in določita zanjo kako drugo lego ali jo odložita za nedoločen čas.

Slovensko besedilo v albumu je dobro in brez pravopisnih ali jezikovnih napak, kar je redkost v takih večjezičnih publikacijah, ki so bile natisnjene v neslovenski tiskarni.

Največji del albuma pa zavzemajo krasne barvne fotografije ogroženega kraškega območja, ki prikazujejo naravo in njene značilnosti, pa tudi značilnosti kraških vasi in hiš, ki se tako lepo vključujejo v to naravo.

TERORIZEM V LITERATURI

Po vsej Italiji in lahko rečemo, tudi po vsej Evropi in ostalem omikanem svetu vlada strah za usodo ugrabljenega italijanskega državnika in predsednika Krščanske demokracije Alda Mora, ki je danes že skoro poldrugi mesec v rokah krvoločnih teroristov.

Medtem se v italijanskem tisku in sploh v javnosti nadaljuje diskusija o tem, kako pobiti zlo terorizma v državi. Nekateri menijo, da gre pri terorizmu za najbolj pokvarjeno in izkrivljeno plat neke nove totalitarne ideologije, ki se sklicuje sicer na komunizem, a ima tudi mnogo potez nekdanjega fašizma in zlasti nacizma. Drugi mislijo, da stoji za njim policijska centrala neke velike vzhodne države in da so Rdeče brigade samo ena izmed lutk, ki se premikajo, kakor poteguje za niti tista centrala. So pa tudi taki, ki menijo, da gre za čisto navadne kriminalce, ki skušajo svoje zločinstvo politično opravičevati in se vsiljujejo za nekako borbena avantgardo komunističnemu gibanju.

Pri tem je zanimivo, da najdemo v literaturi napovedi o takem terorizmu, še preden so se kazali prvi znaki o njem. Kakor je svoj čas Dostojevski v »Besih« in v nekaterih drugih svojih romanih zaslutil in tudi opisal moderne totalitarne ideologije in sisteme, pa tudi že politični terorizem, tako je npr. znani ameriški pisec detektivskih romanov Mickey Spillane že pred leti opisal mednarodno teroristično organizacijo, ki uganja svoje zločine, zlasti ugrabitve, v zahodni Evropi in Združenih državah. Boj proti tej teroristični organizaciji je osnovni motiv nekaterih njegovih romanov, npr. romana »The Girl Hunters« (Lovci žensk), ki je bil napisan že pred kakimi petnajstimi leti in je izšel tudi v italijanskem prevodu. Mickey Spillane izredno napeto prikazuje težki in osamljeni boj

nekaterih pogumnih in neustrašenih zasebnih detektivov proti tej organizaciji, za katero stoji sovjetska obveščevalna služba. Čeprav je pri njem vse skupaj bolj plod fantazije ali pa slutnje kot resničnih podatkov, je vendar danes zelo zanimivo brati te romane, zlasti kar zadeva tehniko boja proti teroristom.

Aktualnost teh romanov je danes nesporna. To pa je tudi dokaz več, kako včasih pisatelji s svojim šestim čutom uganejo tisto, kar se pripravlja oziroma kar se poraja v zlih nagonih človeka in v pokvarjenih plasteh človeške družbe.

—o—

Razočaranje...

(nadaljevanje s 6. strani)

evropske literature kot take na slovenske pesnike in pisatelje, kako so npr. odmevale v Sloveniji velike in majhne evropske literature, od italijanske in španske preko francoske in nemške do ruske, češke in skandinavskih literatur. Nedvomno je bil npr. vpliv francoske ali nemške ali norveške literature z Ibsenom na slovensko literaturo veliko močnejši kot vpliv poljske literature.

Gregor Kocijan je prispeval jubilejni članek o sedemdesetletnici slavista Janeza Logarja, Jakob Müller pa piše o »Podobi Lina Legiša« ob njegovi 70-letnici. Viktor Smolej nadaljuje svoj zanimivi literarno-kulturni potopis »V povirju treh rek«. Poleg tega prinaša revija še precej krajših prispevkov, med katerimi je v določenem smislu zanimiv članek »Program za literarne vede«, ki ga je napisal Jože Koruza, ker je iz njega med drugim razvidno, da se poklicno ukvarjajo z literarno teoretično raziskovalno dejavnostjo v institucijah Slovenske akademije znanosti v veliki meri upokojeanci, ki so dobili novo zaposlitev. Je od njih res pričakovati, da bodo odkrili kaj novega?

—o—

SODELOVANJE MED ITALIJO IN JUGOSLAVIJO PRI GRADNJI CENTRALE NA SOČI

Na Bledu se je končalo drugo zasedanje stalne italijansko-jugoslovanske komisije za vodno gospodarstvo, ki so jo ustanovili v okviru izvajanja osimskega sporazuma. Komisija je preučila problematiko Soče s posebnim ozirom na gradnjo električne centrale v bližini Solkana.

Urbanistika v Trstu

(nadaljevanje s 4. strani)

selitev na območje bivše psihiatrične bolnišnice.

O tej odklonitvi sta se negativno izrekla tudi socialist Pesante in komunist Costa. Slednji je tudi poudaril, da bi morali pri urbanističnih vprašanjih sklepati bolj celovito. Glede perimetracije kraških vasi je povedal, da je neuravnovešena.

Novi urbanistični instrumenti so bili sprejeti z glasovi Krščanske demokracije, socialnodemokratske in republikanske stranke ter Slovenske skupnosti. Proti je glasoval le demonacionallec. Vzdržali so se komunistični, socialistični, liberalni in misovski predstavniki.

Na naslednjih sejah bi moral občinski svet sklepati še o urbanistični ureditvi tržaškega mestnega zgodovinskega središča ter o ljudskih gradnjah.

Tržaški občinski svet je tudi imenoval nekaj predstavnikov v razne ustanove. Tako je prišel republikanec Srečko Čebren kot namestnik v nadzorni odbor Stalnega slovenskega gledališča; Dušana Valečič pa je bila imenovana v komisijo občinske umetnostne dvorane.

Pomenljiva proslava na Dunaju

(nadaljevanje s 1. strani)

strije. Poudaril je, da Slovenci v Avstriji še vedno ne uživajo osnovnih pravic ter da odločajo o manjšinski politiki na Koroškem ljudje, katerih miselnost korenini v tretjem Reichu. Predsednik Zveze slovenskih organizacij Zwitter je poudaril, da sedmi člen državne pogodbe temelji na pravici, ki je bila pridobljena s krvjo, in ne samo na številni moči slovenske narodnostne skupnosti. Pozval je avstrijske oblasti, naj onemogočijo politične procese proti slovenskim

aktivistom. Predsednik avstrijske republike je poudaril, da so imeli koroški Slovenci pomemben delež v boju za obnovitev demokracije Avstrije, in izrazil željo, da bi slovesnost utrdila to zavest tudi med avstrijskim prebivalstvom.

Slovesnosti se je udeležilo nad štiristo ljudi. Sodelovala sta Klub slovenskih študentov na Dunaju in pevski zbor iz Sel. Na deželnem kazenskem sodišču pa je zapel pesem »Žrtvam« Partizanski pevski zbor »Matija Verdnik - Tomaž«.

»NIZKE« IN »VISOKE« KULTURE TER SLOVENCİ

O tem, ali je naša slovenska kultura, vsaj v primerjavi s sosednjimi, manjša, slabša, manjvredna ipd., je bilo že veliko napisanega, ne da bi poskusili prej vsaj določiti pojem, kaj je sploh kultura.

Najnovejša raziskovanja so privedla do spoznanja, da kulture posameznih ljudstev ali narodov medsebojno sploh niso primerljive, da torej sploh ni mogoče govoriti o večjih ali manjših kulturah, saj so tako ene kot druge plod številnih dejavnikov, od podnebja do kakovosti zemlje, medsebojnih vplivov preko začetne menjave do prave trgovine in še česa drugega. Primerljive pa so omike (civilizacije) posameznih narodov, držav in podobnih družbenih ustanov, zakaj omika pomeni nakopičene, pisane ali kako drugače ohranjene izkušnje, podatke, na osnovi katerih se gradi nadalje tvorni in duhovni napredek.

Meščanstvo in njegov nacionalizem pri naših sosedih je v svoj prid razširjal napačne pojme o kulturah. Visoko kulturo naj bi pomenila le umetnost, predvsem lepe umetnosti kot slikarstvo in arhitektura, poleg tega pa še poezija, glasba, opera in gledališče in seveda čim bogatejši muzeji.

Tam, kjer je to manjkalo ali pa ni bilo dovolj prisotno, pa je pomenilo, da imajo zadevni narodi ali ljudstva manjšo kulturo ali pa je sploh nimajo. To se je občutilo prav na območjih, kjer so se srečevali ljudje različnih jezikov, npr. na Primorskem ali na Koroškem, kjer se je meščanska italijanska oziroma nemška stran bahala s svojo »visoko« kulturo, pri kateri pa sama skorajda ali pa sploh ni sodelovala in ni imela v vsej zgodovini nikakih odločilnih zvez s kulturnim prostorom, s katerim se je nasproti »manjvrednim« največkrat slovenskim slojem, bahala: tako ni npr. Trst v ničemer prispeval h kulturi ali omiki Rima, Benetk, Florence in drugih vrhov italijanske kulture, s katero se je ponašal nasproti Slovencem kot izraz »boljše« družbe. Prav tako Celovec ni z ničemer sodeloval pri celokupni nemški kulturi, pa ga to ni oviralo, da se z njo ne bi ponašal nasproti slovenskim sodeželanom in jim vzbujal z njo malodušje. In tako pojmovanje se tu drži še danes.

Poleg tega so vse kulture in omike današnjih velikih nacionalnih držav nastale kot stvaritve posameznikov, nadarjenih umetnikov, ki jih je plačeval premožni sloj in niso bile izraz kulturne višine vsega ljudstva, pač pa le tanke družbene plasti.

S te, socialne, strani se nam odpira prav drugačen pogled na tkim. visoke nacionalne kulture naših sosedov, tako da se vprašamo, koliko so bili sploh kulturni? Zakaj kot »svojo« kulturo so razglasili ne samo umetnost nadarjenih posameznikov, ne glede kakšne narodnosti so ti bili in odkod so prišli, ampak tudi vso zgodovinsko ostalino, od rimske do srednjeveške, ki

je nastala na njih območju, še preden so se začeli narod.

Mogoče bi tudi Slovenci nasproti našim sedemdeset razvili podobno »visoko« kulturo, če bi se ne vojskovali nad dve sto let z najmočnejšo velesilo ob koncu srednjega in v začetku novega veka, s Turškim cesarstvom. Ko so se po zahodni Evropi utapljali v renesančnem razkošju, so na slovenskih mejah divjali nenehni boji, ki so terjali silne človeške žrtve kot tudi neverjetna finančna sredstva, in to, da ponovimo, skozi dve sto let. In dejstvo, da je naš človek vzdržal in obranil svojo zemljo pred največjo svetovno velesilo, je najbrž mnogo bolj veličastno kot pa bogati muzeji in imenitne fontane po dvornih vrtovih z vsem njihovim bliščem in eksotiko, ki še danes očaruje romantično navdahnjene duše.

(Dalje)

25 let zbora »Vinko Vodopivec«

(nadaljevanje s 5. strani)

je spominjamo letos. Slišali smo »Na poljan«, »O večerni uri«, »Svarjenje« in »Žeb-ljarsko«. Sledila je Maroltova priredba ljudske pesmi »Ni mi volja«, »Moja dečva je burna« Pavla Kernjaka, »Nocoj pa, oh, nocoj« Franca Venturinija in »Na Vipavskem« Rada Simonitija. Vse pesmi, tako v prvem kot tudi v drugem delu, so mladi pevci - študentje zapeli zelo ubrano, tehnično dovršeno in primerno slogu, posebej pa spomnimo na izvedbo skladb Gallusa, Ježa, Matetiča - Rojngova in Simonitijeve »Na Vipavskem«; slednja je v izvedbi tega zbora posneta tudi na nedavno izdani plošči »Primorska poje«. Zboru se pozna resno delo, saj so tenorji in basi dobro zlit med seboj, dobro pa bi bilo, da bi se okrepil še z nekaterimi pevci, ki bi mu dali polnejši zven.

Na jubilejnim koncertu so poleg prorgetorja ljubljanske Univerze spregovorili še dolgoletni prijatelj i nnekdani napovedovalec zbora Tomaž Pavšič, Danilo Remškar v imenu Splošnega gradbenega podjetja »Primorje« iz Ajdovščine, ki je bilo pokrovitelj koncerta, in Alenka Saksida v imenu Združenja pevskih zborov Primorske. Slednja je zboru »Vinko Vodopivec« podelila

diplomo združenja. Ob koncu koncerta je Tomaž Pavšič povabil na oder vse v dvorani prisotne nekdanje »vodopivce«, ki so skupaj s sedanji člani zbora zapeli Tomčevo »Teče mi vodica«, Venturinijevo »Mi smo ubežniki« in seveda nepogrešljivo himno zbora, Vodopivčeve »Žabe«. Več kot stotim pevcem je dirigiral nekdanji dirigent zbora Anton Nanut.

Po koncertu je sledilo v hotelu »Planika« družabno srečanje nekdanjih in sedanjih »vodopivcev«. Nekdanji člani, sedaj v glavnem že zreli možje, so obujali spomine na svoje sodelovanje v zboru v študentskih letih, vsi »mladi« in »stari«, pa so v prijateljski družbi sproščeno prepevali pozno v noč. Ob 25-letnici ustanovitve PAZ »Vinko Vodopivec« je izšla tudi brošura s sporedom slavnostnega koncerta in z več priložnostnimi besedili.

M. V.

—o—

V Rimu močno nihajo med upom, da bodo Rdeče brigade vsak hip izpušile Alda Mora, in strahom, da ga bodo zares ubile, kot so zagro-zile. Vse pričakuje novo »obvestilo« teroristov, položeno kot navadno v kako kablo za odpadke.

—o—

Kulturne novice

MLADA KOROŠKA ZGODOVINARKA

Doktorat iz zgodovine je dosegla pred kratkim na univerzi v Gradcu mlada slovenska Korošica Marija Elfrida Inzko, ki je študirala na slovenski šoli v Celovcu. Marija Elfrida je hči prof. Franca Inzka.

Tako so dobili koroški Slovenci mlado zgodovinarico, ki bo lahko strokovno in uspešno odkrivala bogato zgodovino karantanskega slovenstva in se zoperstavila tendenčnim tezam nemških in avstrijskih zgodovinarjev, ki skušajo čimbolj zmanjšati ali sploh izničiti slovenski delež v koroški in avstrijski zgodovini ter vzbujati v koroških Slovencih čut manjvrednosti. To jim je doslej tudi uspevalo, ker so bili tamkajšnji Slovenci skoro brez strokovnih zgodovinskih moči in so tako nemočno stali nasproti sovražnim trditvam in jih tudi pasivno sprejemali.

Izdajatelj: Engelbert Besednjak nasl. • Reg. na sodišču v Trstu dne 20.4.1954, št. 157 • Odgovorni urednik: Drago Legiša • Tiska tiskarna Graphart, Trst - ulica Rossetti 14 - tel. 77.21.51

Vsako popuščanje odpira pot totalitarnim avanturam

(nadaljevanje s 1. strani)

vsak dan na dolgo in široko piše po tisku in govori po radiu in televiziji, s čimer je ta tolpa zločincev dejansko bila priznana za enakovrednega partnerja državi, ne glede na to, da v takih okoliščinah tisk ne hote ovira delo policijskih in sodnih oblasti.

Kaj pa naj v tej zadevi rečemo o pozivu, ki ga je na pripadnike rdečih brigad naslovil glavni tajnik Organizacije Združenih narodov Kurt Waldheim? Čeprav je ta njegov poziv iz človečanskih razlogov povsem razumljiv, saj gre za človekovo življenje, vendar je treba objektivno priznati, da pomeni Waldheimov poziv nekakšno mednarodno priznanje rdečih brigad, pri-

znanje torej, da je treba s to tolpo zločincev resno računati.

Razumu vsakega demokratično čutečega človeka se naravnost upira misel, da so možna kakršnakoli pogajanja s tolpo navadnih kriminalcev, razen v primeru, da smo že prišli tako daleč, da je država v popolnem razsulu. Tega pa ne moremo verjeti, saj si nikakor ne moremo predstavljati, da si hoče italijansko ljudstvo, ki se mu v njegovi zgodovini še ni nikdar tako dobro godilo v gmotnem pogledu kot danes, samo kopati grob in odpirati pot totalitarnim avanturam. Še vedno smo globoko prepričani, da bo znalo italijansko ljudstvo premagati tudi sedanje izredne težave in sebi ter Evropi prihraniti temno bodočnost.